

ΑΙ ΥΠΑΚΟΑΙ

ΤΩΝ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΚΑΙ ΕΟΡΤΩΝ

τονισθεῖσαι

ὑπὸ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗ
ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 1980

(ΑΜΒΟΥΡΓΟ 1995)

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ἡ ὕπακοὴ καλεῖται τροπάριον τοῦ Ὅρθρου τῶν Κυριακῶν καὶ τινων ἑορτῶν. Ἀναλυτικώτερον ὑπάρχουν ὁκτὼ ἀναστάσιμοι ὑπακοαὶ κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὁκτὼ ἡχῶν· ὑπάρχουν ἐπίσης ὑπακοαὶ διὰ τὰς ἑορτάς τοῦ Γενεσίου τῆς Θεοτόκου (8 Σεπτεμβρίου), τῆς Κυριακῆς τῶν Προπατόρων, τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, τῶν Χριστουγέννων (25 Δεκεμβρίου), τῶν Θεοφανείων (6 Ἰανουαρίου), τῶν Βαΐων, τοῦ Πάσχα, τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ, τοῦ Ἀποστόλου Παύλου (29 Ἰουνίου) καὶ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου (15 Αὐγούστου). Ἐν χειρογράφοις ὅμως ὑπάρχουν ὑπακοαὶ καὶ διὰ τὰς ἑορτάς τῆς Ἀναλήψεως, τῆς Πεντηκοστῆς καὶ ἄλλας¹.

Ἡ ὕπακοὴ εἰς μὲν τοὺς Ὅρθρους τῶν Κυριακῶν κεῖται ἀντὶ καθίσματος μετὰ τὸν ἄμωμον καὶ τὰ εὐλογητάρια καὶ πρὸ τῶν ἀναβαθμῶν, εἰς δὲ τοὺς Ὅρθρους τῶν ἑορτῶν εὐρίσκεται πάλιν ἀντὶ καθίσματος μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν τῶν κανόνων. Ὅτι ἡ ὕπακοὴ ἐπέχει θέσιν καθίσματος, δεικνύουν καὶ αἱ ἐν τοῖς Μηναίοις ὑπάρχουσαι τυπικαὶ διατάξεις, αἱ ὁποῖαι μαρτυροῦν τὸ ἀσυμβίβαστον τῆς ψαλμωδίας ὑπακοῆς καὶ καθίσματος ὁμοῦ. Οὕτως εἰς τὴν 8ην Σεπτεμβρίου μετὰ τὴν ὕπακοὴν σημειοῦται: «Ἰστέον, ὅτι, ὅτε λέγομεν ὑπακοὴν, κάθισμα οὐ λέγομεν, ὥς ἔν τισι τυπικοῖς εὔρομεν». Γενικῶς δέ, ὅταν ὑπάρχει ὕπακοὴ μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν, δὲν ὑπάρχει καὶ κάθισμα.

Αἱ ὑπακοαὶ σήμερον ἀναγινώσκονται χῦμα. Μόνον ἡ ὕπακοὴ τοῦ Πάσχα ψάλλεται εἰς τὴν Θ. Λειτουργίαν καθ' ὅλην τὴν Διακαινήσιμον Ἑβδομάδα. Ἐν Ἀγίῳ Ὅρει ἐπίσης ψάλλεται καθ' ἑκάστην Κυριακὴν εἰς τὴν Θ. Λειτουργίαν ἡ ὕπακοὴ τοῦ τυχόντος ἡχου. Τοῦτο ἀσφαλῶς ἀποτελεῖ κατάλοιπον τῆς ἀρχικῆς συνηθείας, καθ' ἣν ὅλαι αἱ ὑπακοαὶ ἐψάλλοντο. Προσεπιμαρτυρεῖ δὲ τοῦτο καὶ ἡ ἀναγραφὴ τῶν ἡχῶν πρὸ τῶν ὑπακοῶν, καίτοι αὗται δὲν ψάλλονται πλέον. Ἀλλὰ καὶ αἱ μαρτυρίαι τοῦ Τυπικοῦ τῆς Μονῆς τῆς Εὐεργέτιδος (ια' αἱ.) τὸ αὐτὸ βεβαιώνουν. Οὕτως εἰς τὴν διάταξιν τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων ἀναγινώσκομεν: «Καὶ εὐθὺς ἡ ὕπακοὴ τῆς ἑορτῆς ἡχος πλ. δ' Τὴν ἀπαρχὴν τῶν ἐθνῶν, ὁ ψάλτης καὶ ὁ λαὸς μετὰ χειρονομίας². Τὴν αὐτὴν διάταξιν συναντῶμεν καὶ εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν Θεοφανείων³. Ἀναλυτικώτερον δὲ εἰς τὴν Κυριακὴν τῶν Προπατόρων περιγράφεται ὁ τρόπος, καθ' ὃν ἐψάλλετο ἡ ὕπακοή: «Ψάλλεται δὲ οὕτως· πρῶτον ὁ ψάλτης, ἔπειτα ὁ λαὸς μετὰ χειρονομίας, εἶτα ὁ ψάλτης τὸν στίχον, ἢ τό· Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ, ἢ

1. Π. Ν. Τρεμπέλα, Ἐκλογή ἐλληνικῆς ὁρθοδόξου ὕμνογραφίας, Ἀθήναι 1949, σ. 142.

2. Aleksei Dmitrievskij, Opisanie Liturgitseskich Rucopiseij, τ. 1ος Κίεβον 1895, σ. 356.

3. Αὐτόθι σ. 382.

τό· Ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ὧσιν ἡμῶν... Μετὰ δὲ τὸν στίχον ψάλλει ὁ λαὸς πάλιν τὸ τέλος τῆς ὑπακοῆς, οἷον· Ὑπάρχει γὰρ ζωή, ἢ Ὁ ἀρχηγὸς τῆς σωτηρίας ἡμῶν»⁴. Ὡστε ἡ ὑπακοὴ ἐψάλλετο πρῶτον ὑπὸ τοῦ ψάλτου, ἔπειτα δὲ ὑπὸ τοῦ λαοῦ διευθύνοντος τοῦ ψάλτου «μετὰ χειρονομίας»· ἀκολούθως ὁ ψάλτης ἀπήγγελλε ψαλμικόν τινα στίχον, μεθ' ὃν ὁ λαὸς ἐψάλλεν ἐκ νέου, δίκην ἐφύμνιου, τὸ τέλος τῆς ὑπακοῆς. Παλαιότερον ἀσφαλῶς ἐλέγοντο περισσότεροι στίχοι, οἱ στίχοι ψαλμοῦ ὁλοκλήρου, μεθ' ἑκάστον δὲ αὐτῶν ἐπανελαμβάνετο τὸ ἐφύμνιον. Διὰ τοῦτο ἐν τοῖς κώδιξιν ἡ ψαλμωδία τῆς ὑπακοῆς ὀνομάζεται «στιχολογία τῆς ὑπακοῆς»⁵. Τοιαύτη πρᾶξις διεσώθη μέχρι σήμερον εἰς τὰ τροπάρια τῶν προφητειῶν τῶν Χριστουγέννων καὶ Θεοφανείων (Λαθὼν ἐτέχθης ὑπὸ τὸ σπήλαιον κ.λ.π.), τὰ ὅποια πρέπει νὰ θεωρηθοῦν ὡς ὑπακοαὶ περισωθεῖσαι ἐν χρήσει κατὰ τὴν ἀρχαίαν τάξιν τῆς ψαλμωδίας των.

Ἐκ τούτων συνάγεται, ὅτι ἡ ὑπακοὴ ἦτο ἐκ τῶν πλέον χαρακτηριστικῶν καὶ γνωστῶν εἰς τὸν λαὸν ὕμνων ἐκάστης ἑορτῆς, ὡς εἶναι μέχρι σήμερον τὸ ἀπολυτίκιον καὶ τὸ κοντάκιον.

Εἰς τὰ ἀνωτέρω εὐρίσκεται παθανώτατα καὶ ἡ λύσις τῆς ἀπορίας, τὴν ὁποίαν γεννᾷ τὸ ὄνομα ὑπακοή. Ἐπειδὴ δηλαδή ὁ λαὸς ἐψάλλε τὸ τροπάριον ὑπακούων, δηλαδή πειθαρχῶν, εἰς τὴν χειρονομίαν τοῦ ψάλτου, ὠνομάσθη τοῦτο ὑπακοή. Ὑπάρχουν ἐν τούτοις καὶ ἄλλαι ἐκδοχαὶ περὶ τῆς σημασίας τοῦ ὅρου οὐχὶ τόσον ἐπιτυχεῖς⁶.

Σήμερον, ὡς εἴπομεν, αἱ ὑπακοαὶ ἀναγινώσκονται χῦμα· διὰ τοῦτο εἰς οὐδὲν τῶν ἐν χρήσει μουσικῶν βιβλίων ὑπάρχει τὸ μέλος αὐτῶν⁷. Ἀποβλέποντες εἰς τὴν ἀναβίωσιν τοῦ ἀρχαίου τρόπου ψαλμωδίας τῆς ὑπακοῆς ἐμελοποιήσαμεν ὅλας τὰς ἐν χρήσει ὑπακοὰς εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος κατὰ τὸν τύπον τῶν ἀπολυτικίων καὶ καθισμάτων ἐκάστου ἤχου. Ἡ ὑπακοὴ δυνατόν νὰ ψάλληται ἅπαξ χάριν συντομίας. Ἐὰν ὅμως θελήσωμεν νὰ ἀποκαταστήσωμεν πλήρως τὸν ἀνωτέρω περιγραφέντα ἀρχαῖον τρόπον ψαλμωδίας τῆς, δυνάμεθα νὰ παρεμβάλλωμεν τοὺς συνήθεις στίχους ἐκάστης ἑορτῆς. Τὸ τέλος ἐκάστης ὑπακοῆς, ἀπὸ τοῦ ὁποίου δέον νὰ ἀρχίζῃ ἡ ἐπανάληψις, ἐσημειώθη δι' ἀστερίσκου.

4. Αὐτόθι σ. 339-340.

5. Τρεμπέλα, μν. ἔργ. σ. 142 καὶ Προλεγόμενα σ. 18'.

6. Αὐτόθι σ. 142.

7. Τῶν ἀναστασίμων ὑπακοῶν τῶν ὁκτὼ ἤχων τὸ μέλος ὑπάρχει εἰς Ἀναστασιματάριον, τὸ ὁποῖον ἐξεδόθη ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν ἔτει 1869 ὡς Β' τόμος σειρᾶς ὑπὸ τὸν τίτλον Μουσικὴ Βιβλιοθήκη. Τὸ ὅτι δὲ ἐν τῇ ἐκδόσει ταύτῃ αἱ ὑπακοαὶ εὐρίσκονται εἰς τὴν ἐν τῷ Ὁρθρῷ θέσιν αὐτῶν, ἦτοι πρὸ τῶν ἀναβαθμῶν ἐκάστου ἤχου, ἴσως ἀποτελεῖ ἔνδειξιν ὅτι μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης αἱ ὑπακοαὶ ἐψάλλοντο ἐν τῷ Ὁρθρῷ.

ΑΙ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟΙ ΥΠΑΚΟΑΙ
ΤΩΝ ΟΚΤΩ ΗΧΩΝ

Ἦχος ᾠ Πα ᾠ

Η του λη στου με τα νοι α τον Πα ρα δει σον ε συ λη σεν

ο δε θρη η νος των μυ ρο φο ρων την χα ραν ε μη νυ σεν

* ο τι α νε ε στης Χρι στε ε ο θε ος πα ρε χων τω

κο σμω το με γα ε ε λε ε ος

Ἦχος ᾠ Δι ᾠ

Μ ε τα το πα α θος πο ρευ θει σαι εν τω μνη μα τι

προς το μυ ρι σαι το σω μα σου αι γυ ναι κες Χρι στε ο

θε ος ει δον αγ γε λους εν τω τα φω και εξ ε ε στη σαν

φω νης γαρ η κου ον εξ αυ των ο τι α νε στη ο Κυ

ρι ος δω ρου με νος τω κο σμω το με γα ε ε ε λε

ος

ἤχος ἢ Γα γ

Ε $\frac{M}{\kappa}$ | $\frac{\Gamma}{\pi \lambda \eta \tau \iota \omega \nu \tau \eta \circ \rho \alpha \sigma \epsilon \iota \delta \rho \circ \sigma \iota \zeta \omega \nu \tau \circ \iota \varsigma \rho \eta \mu \alpha \sigma \iota \nu \circ \alpha}$

$\frac{\Pi}{\sigma \tau \rho \alpha \pi \tau \omega \nu \alpha \gamma \gamma \epsilon \lambda \omicron \varsigma \tau \alpha \iota \varsigma \mu \upsilon \rho \omicron \phi \omicron \rho \iota \varsigma \epsilon \lambda \epsilon \gamma \epsilon \tau \omicron \nu \zeta \omega \nu \tau \alpha \tau \iota \zeta \eta}$

$\frac{N}{\tau \epsilon \iota \epsilon \iota \epsilon \nu \mu \eta \eta \mu \alpha \tau \iota}$ $\frac{\nu}{\delta \iota}$ $\frac{\Gamma}{\eta \lambda \gamma \epsilon \rho \theta \eta \kappa \epsilon \omega \nu \omega \sigma \sigma \alpha \tau \alpha \alpha}$

$\frac{\pi}{q}$ $\frac{M}{\mu \eta \eta \mu \alpha \alpha \tau \alpha}$ $\frac{\Gamma}{\tau \eta \varsigma \phi \theta \omicron \rho \alpha \varsigma \alpha \lambda \lambda \omicron \iota \omega \tau \eta \nu \gamma \nu \omega \tau \epsilon \tau \omicron \nu \alpha \nu \alpha \lambda \lambda \omicron \iota}$

$\frac{\pi}{q}$ * $\frac{M}{\omega \omega \tau \omicron \nu}$ $\frac{\Gamma}{\epsilon \iota \epsilon \iota \pi \alpha \tau \epsilon \tau \omega \theta \epsilon \omega}$ $\frac{\kappa}{q}$ $\frac{M}{\omega \varsigma}$ $\frac{K}{\phi \omicron \beta \epsilon \rho \alpha \tau \alpha \epsilon \rho}$

$\frac{\phi}{\chi}$ $\frac{\Gamma}{\gamma \alpha \sigma \omicron \upsilon \circ \tau \iota \omicron \tau \gamma \epsilon \nu \omicron \varsigma \epsilon \sigma \omega \sigma \alpha \varsigma \tau \omega \nu \alpha \nu \theta \rho \omega \pi \omega \nu}$

τΗχος Δι Ψ

^B ——— | ³ ——— | ³ ——— | ^M ——— | ^B ——— | ³ ——— +
 Τ α της σης πα ρα δο ξου ε γερ σε ως προ δρα μου σαι
 ——— | ——— | ³ ——— | ——— | ³ ——— | ——— | ^B ———
 αι μυ ρο φο ροι τοις Α πο στο λοις ε κη ρυτ τον Χρι στε
 * | ³ ^Δ ——— | ——— | ^M ——— | ³ ——— | ^Δ ——— | ³ ——— | ³ ———
 ο τι α νε σης ως θε ος πα ρε χων τω κο σμη το
^B ———
 με γα ε λε ος

$$\tau_{H\chi_0} \approx \frac{\lambda}{\pi} \approx K\varepsilon \frac{1}{\chi}$$

Δ $\frac{\Delta}{\gamma}$ $\frac{\kappa}{\gamma\epsilon}$ $\frac{\lambda}{\lambda\iota}$ $\frac{\kappa}{\kappa\eta}$ $\frac{\lambda}{\omicron}$ $\frac{\lambda}{\rho\alpha}$ $\frac{\lambda}{\sigma\epsilon\iota}$ $\frac{\lambda}{\tau\omicron\nu}$ $\frac{\Delta}{\nu\omicron\upsilon\kappa}$ $\frac{\kappa}{\theta\alpha\mu}$ $\frac{\lambda}{\beta\omicron\upsilon}$ $\frac{\lambda}{\mu\epsilon}$ $\frac{\lambda}{\nu\alpha\iota}$ $\frac{\Delta}{\kappa\alpha\iota}$

$\overset{K}{\text{θε}} \text{ } \text{ι} \text{ } \text{κη} \text{ } \text{ε} \text{ } \text{γερ} \text{ } \text{σει} \text{ } \text{την} \text{ } \text{ψυ} \text{ } \text{χην} \text{ } \text{φω} \text{ } \text{τι} \text{ } \text{ζο} \text{ } \text{με} \text{ } \text{ναι} \text{ } \text{αι} \text{ } \text{μυ} \text{ } \text{ρο}$
 $|^3 \text{ } \text{φο} \text{ } \text{ροι} \text{ } \text{τοις} \text{ } \text{Α} \text{ } \text{πο} \text{ } \text{στο} \text{ } \text{λοις} \text{ } \text{ευ} \text{ } \text{ηγ} \text{ } \text{γε} \text{ } \text{λι} \text{ } \text{ζον} \text{ } \text{το} \text{ } \text{α} \text{ } \text{ναγ}$
 $\text{γει} \text{ } \text{λα} \text{ } \text{τε} \text{ } \text{εν} \text{ } \text{τοις} \text{ } \text{ε} \text{ } \text{θνε} \text{ } \text{σι} \text{ } \text{την} \text{ } \text{α} \text{ } \text{να} \text{ } \text{α} \text{ } \text{στα} \text{ } \text{σιν} \text{ } \text{του} \text{ } \text{Κυ}$
 $\text{ρι} \text{ } \text{ι} \text{ } \text{ου} \text{ } \text{συν} \text{ } \text{ερ} \text{ } \text{γουν} \text{ } \text{τοις} \text{ } \text{τοις} \text{ } \text{θαυ} \text{ } \text{μα} \text{ } \text{σι} \text{ } \text{και} \text{ } \text{πα} \text{ } \text{ρε} \text{ } \text{χον} \text{ } \text{τος} \text{ } \text{η}$
 $\text{μιν} \text{ } \text{το} \text{ } \text{με} \text{ } \text{γα} \text{ } \text{ε} \text{ } \text{ε} \text{ } \text{λε} \text{ } \text{ε} \text{ } \text{ος}$

Ἦχος λ π Βου γ

$\overset{M}{\text{Τ}} \text{ } \text{ω} \text{ } \text{ε} \text{ } \text{κου} \text{ } \text{σι} \text{ } \text{ι} \text{ } \text{ω} \text{ } \text{και} \text{ } \text{ζω} \text{ } \text{ο} \text{ } \text{ποι} \text{ } \text{ω} \text{ } \text{σου} \text{ } \text{θα} \text{ } \text{να} \text{ } \text{τω} \text{ } \text{Χρι} \text{ } \text{στε}$
 $|^3 \text{ } \text{πυ} \text{ } \text{λας} \text{ } \text{του} \text{ } \text{Α} \text{ } \text{δου} \text{ } \text{συν} \text{ } \text{τρι} \text{ } \text{φας} \text{ } \text{ως} \text{ } \text{Θε} \text{ } \text{ος} \text{ } \text{η} \text{ } \text{νοι} \text{ } \text{ξας} \text{ } \text{η} \text{ } \text{μιν}$
 $\text{τον} \text{ } \text{πα} \text{ } \text{α} \text{ } \text{α} \text{ } \text{λαι} \text{ } \text{Πα} \text{ } \text{ρα} \text{ } \text{δει} \text{ } \text{σον} \text{ } \text{και} \text{ } \text{α} \text{ } \text{να} \text{ } \text{στας} \text{ } \text{εκ} \text{ } \text{νε} \text{ } \text{κρων}$
 $\text{ερ} \text{ } \text{ρυ} \text{ } \text{σω} \text{ } \text{εκ} \text{ } \text{φθο} \text{ } \text{ρα} \text{ } \text{ας} \text{ } \text{την} \text{ } \text{ζω} \text{ } \text{ην} \text{ } \text{η} \text{ } \text{η} \text{ } \text{μω} \text{ } \text{ων}$

Ἦχος Γα γ

$\overset{Γ}{\text{Ο}} \text{ } \text{η} \text{ } \text{με} \text{ } \text{τε} \text{ } \text{ε} \text{ } \text{ραν} \text{ } \text{μορ} \text{ } \text{φην} \text{ } \text{α} \text{ } \text{να} \text{ } \text{λα} \text{ } \text{βων} \text{ } \text{και} \text{ } \text{υ} \text{ } \text{πο} \text{ } \text{μει}$
 $\text{νας} \text{ } \text{σταυ} \text{ } \text{ρον} \text{ } \text{σω} \text{ } \text{μα} \text{ } \text{τι} \text{ } \text{κως} \text{ } \text{σω} \text{ } \text{σον} \text{ } \text{με} \text{ } \text{τη} \text{ } \text{α} \text{ } \text{να} \text{ } \text{στα} \text{ } \text{σει} \text{ } \text{ει} \text{ } \text{σου}$
 $\text{Χρι} \text{ } \text{στε} \text{ } \text{ο} \text{ } \text{Θε} \text{ } \text{ο} \text{ } \text{ος} \text{ } \text{ως} \text{ } \text{φι} \text{ } \text{λα} \text{ } \text{αν} \text{ } \text{θρω} \text{ } \text{ω} \text{ } \text{πος}$

Ἦχος λ̣ δ̣ Γα̣ ϛ̣

Α ι μ υ ρ ο φ ο ρ ο ι του Ζω ο δο του ε πι στα σαι τω μνη

 μα τι τον Δε σπο την ε ζη τουν εν νε κροις τον α α θα

 να τον και χα ρα ας ευ αγ γε λι α εκ του αγ γε λου δε

 ξα με ναι τοις Α πο στο λοις ε ε μη νυ ον ο

 τι α νε στης Χρι στε ε ο Θε ος πα ρε χων τω κο σμω

 το με λα α ε λε ος

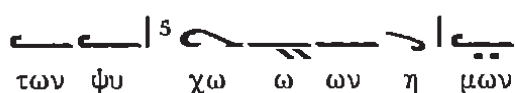
ΑΙ ΥΠΑΚΟΑΙ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

~~~~~

Τοῦ Γενεσίου τῆς Θεοτόκου

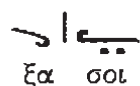
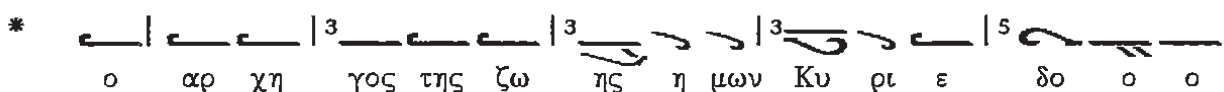
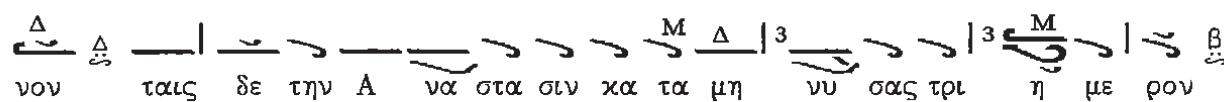
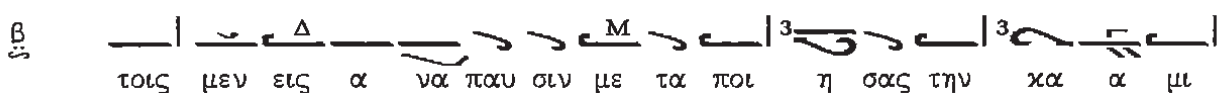
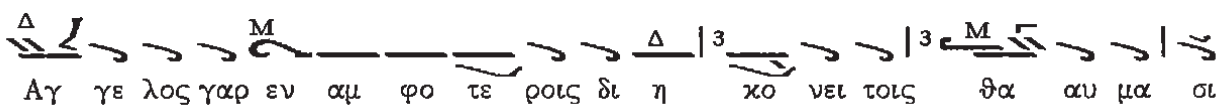
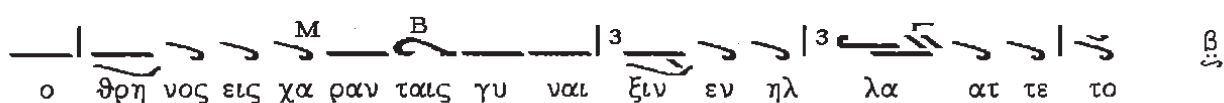
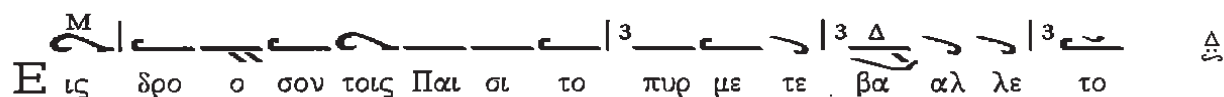
Ἦχος Δι̣ ϛ̣

Π υ λην α δι ο ο ο δευ τον ο προ φη η της μο νω

 τω Θε ω η μων τη ρου με νην την α γι αν Παρ θε νον

 ε κα α λε σε δι αυ της δι ηλθεν ο Κυ υ ρι

 ος εξ αυ της προ ηλθεν ο Υ υ ψι στος και πα

 λιν ε σφρα γι σμε νην κα τε λι πεν εις σω τη ρι αν

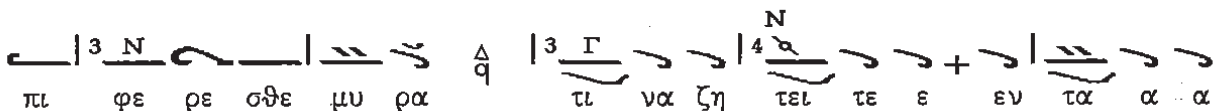
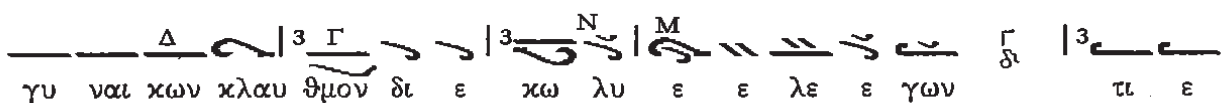
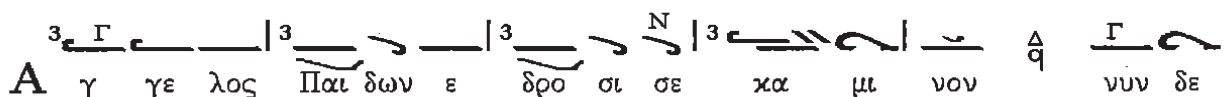

Τῆς Κυριακῆς τῶν Προπατόρων

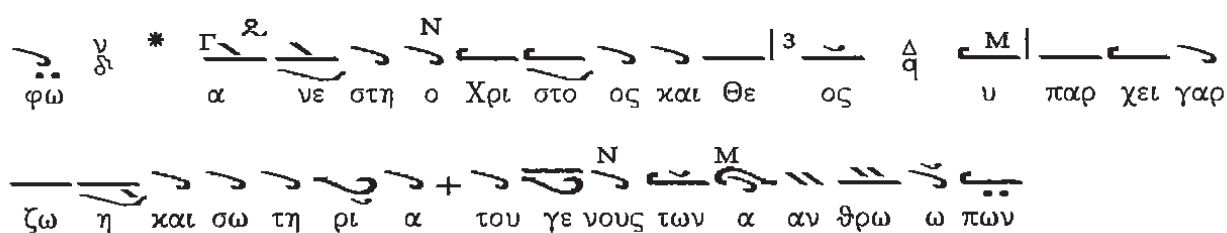
Ἡχοϋς Δι γ

Τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως

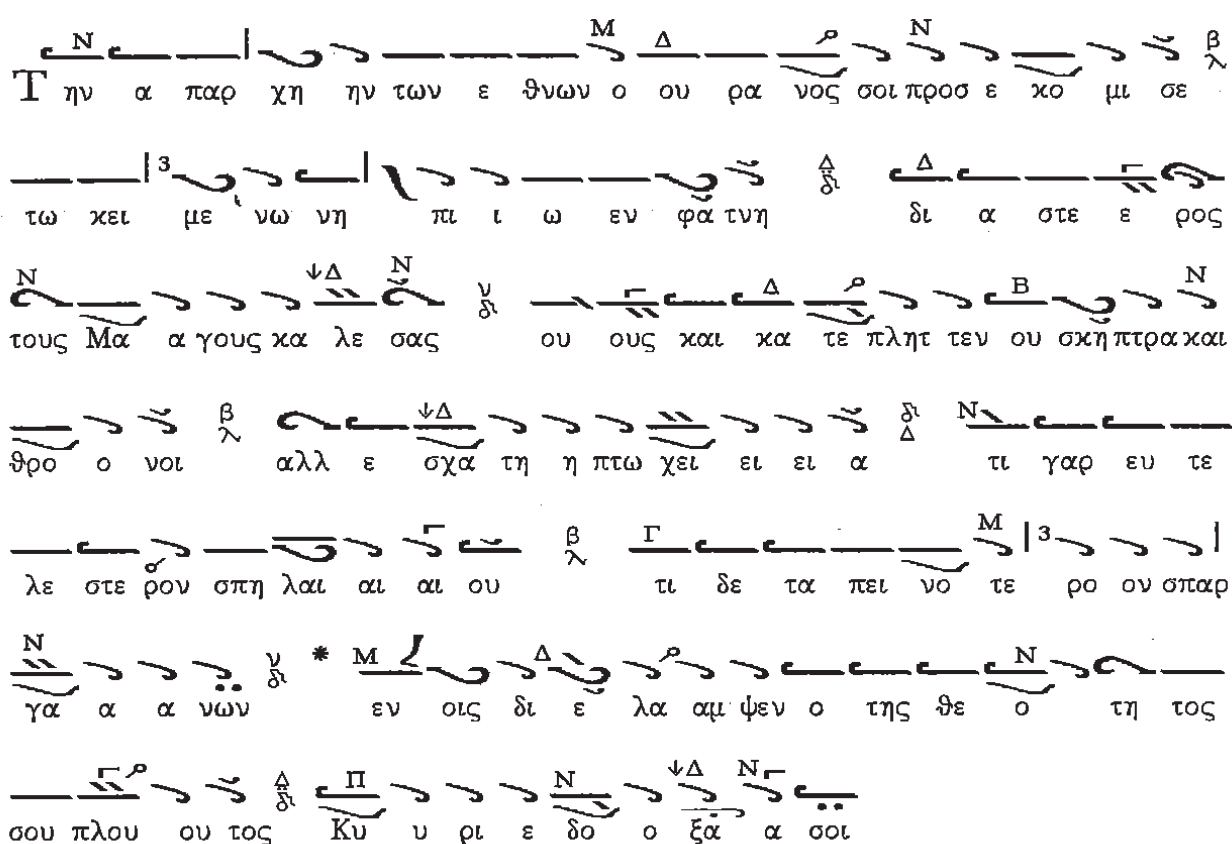
$$\tau_{\text{H}\chi\text{OS}} \frac{\lambda}{\pi} \delta \Gamma \alpha \bar{\chi}$$

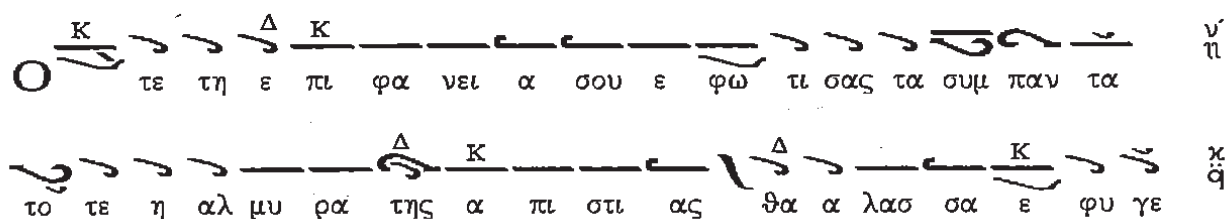
Τῶν Χριστουγέννων

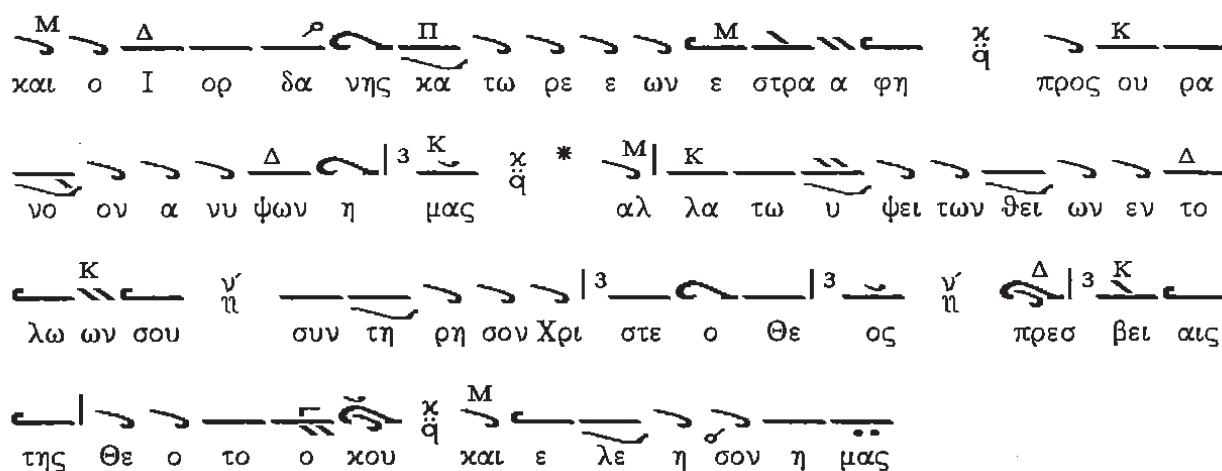
Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ Νη Ψ

Τῶν Θεοφανείων

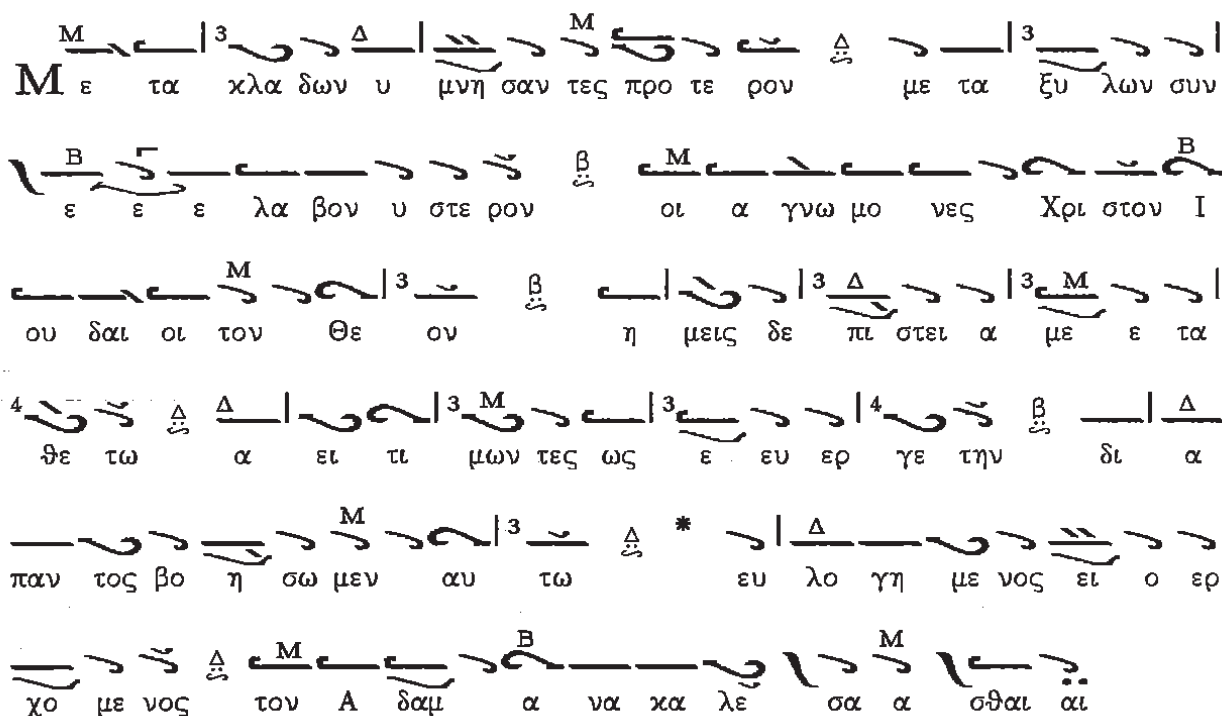
Ἦχος λ̣ π̣ ῥ̣ Κε Ψ

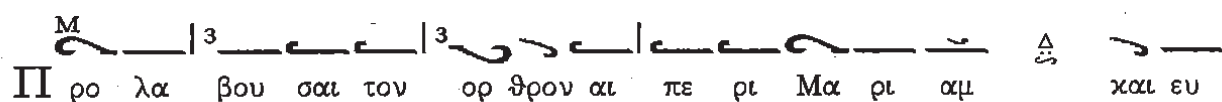
Τῶν Βαΐων

Ἦχος λ π β̣ου γ̣

Τοῦ Πάσχα

Ἦχος δ̣ι Δι γ̣

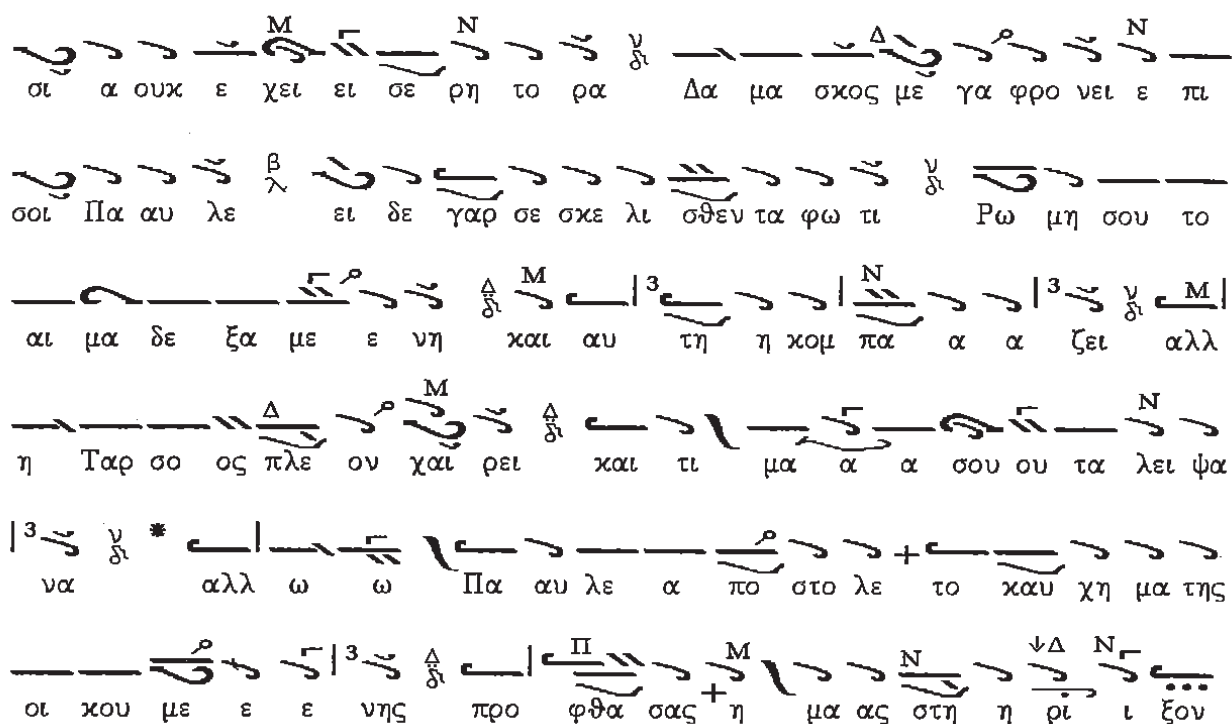
ρου σαι τον λι θον α πο κυ λι σθεν τα του μνη μα τος η κου
ον εκ του αγ γε ε λου τον εν φω τι α ι δι ω υ
παρ χον τα με τα νε κρων τι ζη τει τε ως ανθρω πον
βλε πε τε τα εν τα φι α σπα αρ γα να δρα με τε
και τω κο σμω κη ρυ ξα τε ως η γεθ θη ο Κυ ρι ος
θα να τω σας τον θα να τον ο τι υ παρ χει Θε ου
υι ος του σω ζοντος το γε νος των ανθρω ω πων

$$\tau_{\text{H}\chi\text{OS}} \frac{\lambda}{\pi} \xrightarrow{\sim} \text{Bou } \overline{\chi}$$

Ως εν με ε ε σω των μα θη των σου πα ρε γε νου Σω τηρ την
ει ρη νην δι δους αυ τοις ελ θε και μεθ η μων και σω σον η
μα ας

Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου
Ἦχος λ δ' Νη γ'

The first staff of music contains two measures. The first measure has a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a common time signature (C). It contains the notes Π ο ι α φ υ λ α κ η ο υ κ ε σ χ ε σε δε σ μ ι ο ν. The second measure contains the notes ποι α δε Ε κ κλη.

Τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου

Ἦχος π̣ ρ̣ Κε ρ̣

